

Zarzuty i główne argumenty

Pracownicy, którzy są obywatelami państwa trzeciego i mają być oddelegowani do Niemiec w celu świadczenia usług potrzebują „wizy pracowniczej” („Arbeitsvisum”), która zostaje udzielona jedynie wówczas, jeżeli pracownik przed oddelegowaniem był zatrudniony w przedsiębiorstwie oddelegującym co najmniej przez okres jednego roku.

Zdaniem Komisji, zarówno praktyka oparta o wewnętrzne polecenia administracyjne, polegająca na uprzednim żądaniu wizy pracowniczej, jak również udzielanie takiej wizy jedynie „pracownikom stałym” („Stammarbeitnehmer”) stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie swobody świadczenia usług.

dokonywać w ten sposób, że sprzeczne jest z nią unormowanie krajowe, które – tak jak unormowanie będące przedmiotem niniejszej sprawy – dopuszcza zawieranie umów na czas określony z pracownikami w wieku powyżej 52 lat, w przeciwieństwie do zasady wymogu obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia, bez podania obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia?

- d) W przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na jedno z trzech powyższych pytań: Czy sędzia krajowy jest zobowiązany do niestosowania unormowania krajowego sprzecznego z prawem wspólnotowym i czy obowiązuje wtedy ogólna zasada prawa krajowego, na podstawie której umowy na czas określony dozwolone są jedynie za podaniem obiektywnego i racjonalnego uzasadnienia?

(¹) Dz.U. L 175, str. 43.

(²) Dz.U. L 303, str. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Arbeitsgericht Regensburg (Sąd Pracy) z dnia 16 czerwca 2004 r. w sprawie Gerhard Schmidt przeciwko Sennebogen Maschinenfabrik GmbH

(Sprawa C-261/04)

(2004/C 228/41)

Dnia 21 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Arbeitsgericht Regensburg (Sąd Pracy), wydanego dnia 16 czerwca 2004 r. w sprawie Gerhard Schmidt przeciwko Sennebogen Maschinenfabrik GmbH

Arbeitsgericht Regensburg zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy wykładni klauzuli ósmej ustęp 3 Porozumienia ramowego (dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)) (¹) należy dokonywać w ten sposób, że zabrania ona, w ramach dokonania transpozycji do prawa krajowego, pogorszenia sytuacji poprzez obniżenie granicy wieku z 60 do 58 lat?
- Czy wykładni klauzuli piątej ustęp 1 Porozumienia ramowego (dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)) należy dokonywać w ten sposób, że unormowanie krajowe, które – tak jak unormowanie będące przedmiotem niniejszej sprawy – nie zawiera żadnego z ograniczeń w rozumieniu trzech alternatywnych środków przewidzianych w ustępie 1 jest z nią sprzeczne?
- Czy wykładni art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. (²) ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Amtsgericht Breisach (Sąd Rejonowy) z dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie Badischer Winzerkeller eG przeciwko Landowi Badenii-Wirtembergii

(Sprawa C-264/04)

(2004/C 228/42)

Dnia 22 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia Amtsgericht Breisach, wydanego dnia 7 czerwca 2004 r. w sprawie Badischer Winzerkeller eG przeciwko Landowi Badenii-Wirtembergii.

Amtsgericht Breisach zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- Czy wykładni dyrektywy Rady z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (69/335 EWG) (¹) w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 73/79/EWG (²) z dnia 9 kwietnia 1973 r. różnicującą zakres stosowania zmniejszonej stawki podatku od spółki kapitałowej, na rzecz niektórych działań restrukturyzacyjnych spółek przewidzianych w art. 7 ust. 1) lit. b) dyrektywy dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, dyrektywą Rady 73/80/EWG (³) ustanawiającą wspólną stawkę podatku od spółki kapitałowej, dyrektywą Rady 74/553/EWG (⁴) z dnia 7 listopada 1974 r. zmieniającą art. 5 ust. 2 dyrektywy 69/335/EWG w sprawie podatków pośrednich od gromadzenia kapitału oraz dyrektywą Rady 85/303/EWG (⁵) z dnia 10 czerwca 1985 r. zmieniającą dyrektywę 69/335/EWG dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (zwana dalej „dyrektywą”) należy dokonać w ten sposób, że zakazem przewidzianym w art. 10 lit. c) dyrektywy niezależnie od wymogów art. 4 dyrektywy objęte są wszystkie czynności wymienione w art. 10 lit. c) dyrektywy?

- 2) Czy, przy stosowaniu dyrektywy, nie dokonuje się rozróżnienia pomiędzy opłatami za usługi publiczne i podatkami tak, że „opłaty” przewidziane rozporządzeniem o kosztach mogą być zrównane z podatkami od posiadania papierów wartościowych?
- 3) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na drugie pytanie, czy wykładni art. 12 ust. 2 zdanie ostatnie dyrektywy należy dokonać w ten sposób, że stan faktyczny objęty wyjątkiem powstaje, jeśli zgodnie z § 60 niemieckiego rozporządzenia o kosztach (ustawa o kosztach w sprawach rozstrzyganych w ramach sądownictwa niespornego w brzmieniu z dnia 26 lipca 1957 r., Bundesgesetzblatt I, str. 960) przykładowo dla dokonania sprostowania w księdze wieczystej w związku z objęciem spadku nie pobiera się żadnej opłaty, gdy wniosek o sprostowanie złożono w terminie dwóch lat od objęcia spadku?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej na pierwsze pytanie: Gdy w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania pomiędzy Państwem Członkowskim, gdzie spółka akcyjna ma swoją siedzibę i Państwem Członkowskim, gdzie zamieszkuje posiadacz akcji ustanawia się niższą stawkę podatku pobieranego w związku z kwotą, która została wypłacona z tytułu odkupu akcji posiadaczowi akcji w pierwszym wspomnianym państwie i posiadaczowi akcji w drugim państwie, na podstawie komentarza do Modelowej Konwencji Podatkowej OECD, a ponadto zezwala się na obniżkę odpowiadającą wartości nominalnej odkupionych akcji, czy w związku z tym powyżej przywołane artykuły zezwalają na stosowanie przez Państwo Członkowskie opisanych zasad?
- 3) Czy artykuły 43 i 48 Traktatu WE zezwalają, aby Państwa Członkowskie stosowały opisane powyżej zasady?

⁽¹⁾ Dz.U. L 249, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 103, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 103, str. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 303, str. 9.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 156, str. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowany mocą postanowienia przez Kammarrätten w Sundsvall z dnia 17 czerwca 2004 r. w sprawie Margaretha Bouanich przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-265/04)

(2004/C 228/43)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony mocą postanowienia Kammarrätten (administracyjnego sądu apelacyjnego) w Sundsvall wydanego dnia 17 czerwca 2004 r. w sprawie Margaretha Bouanich przeciwko Skatteverket (urzędowi podatkowemu), który został doręczony do sekretariatu Trybunału dnia 24 czerwca 2004 r.

Kammarrätten zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy artykuły 56 i 58 Traktatu WE zezwalają, aby Państwo Członkowskie nakładało podatek na kwotę, jaką płaci spółka akcyjna z siedzibą w tym Państwie Członkowskim tytułem odkupu akcji, jak na dywidendę, bez prawa do obniżki z tytułu kosztu odkupu akcji, jeżeli jest ona wypłacona posiadaczowi akcji, który nie ma siedziby lub stałego miejsca pobytu w tym Państwie Członkowskim, podczas gdy kwotę wypłaconą tytułem odkupu akcji przez taki zakład posiadaczowi akcji, który ma siedzibę lub stałe miejsce pobytu w tym państwie, traktuje się zamiast tego jako przychód kapitału, z prawem do obniżki z tytułu kosztu odkupu akcji?

Wnioski o wydanie orzeczenia prejudycjalnego, złożone postanowieniami tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne, wydanymi 5 kwietnia 2004 r., w sprawach SAS Nazairdis przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, JACELI SA przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, KOMOGO SA przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, Tout pour la maison SARL przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, SAS Distribution Casino France przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC

(Sprawy C-266/04, C-267/04, C-268/04, C-269/04, C-270/04)

(2004/C 228/44)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne złożył do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, postanowieniami z dnia 5 kwietnia 2004 r., wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawach

— SAS Nazairdis przeciwko Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (sprawa C-266/04)